

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐὰν δὲν ἤρχιζον αἱ ρεκλάμαι διὰ τὰ ἡμερολόγια καὶ διὰ τὰ χειμερινὰ ἐνδύματα, ἐὰν δὲν ἐγένοντο αἱ προπαρασκευαί διὰ τὴν Ἐκθεσιν καὶ τὰς ἐορτάς καὶ ἐὰν δὲν ἔβλεπον τὸν γνωστὸν καθηγητὴν, ὅστις κατ' ἀπαράβατον κανόνα ἀμα τῆ ἐνάρξει τοῦ φθινοπώρου φέρει τὸ προϊστορικὸν σάλι του, σὰς βεβαιῶ ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ, ὅτι θὰ ἐνόμιζον πῶς εὐρισκόμεθα εἰς τὰς κρυσιωτέρας ἡμέρας τοῦ θέρους. Ἐχρηιάζετο ἡμῶς καὶ ἡ θερμότης αὐτή. Μέλη τινὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων εὐρίσκοντο εἰς τοιαύτην παγετώδη ἀκινήσιαν, ὥστε ἀφεύκτως θὰ ἐναρκούτο ἡ Ἐκθεσις, ἐὰν ἤρχετο ὀλίγον ψυχός.

*

Διὰ τοῦτο βλέπετε καθ' ἑκάστην εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι ἐν τῷ χώρῳ τῶν Ὀλυμπίων γίνονται ἐργασίαι πυρετώδεις. Καὶ πράγματι τὰ ἐκθέματα καταφθάνουσι σωρηδὸν παραλαμβανόμενα τὴν ἡμέραν καὶ τοποθετούμενα καταλλήλως τὴν νύκτα· ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε πολὺ ἐνθαρρυντικόν, ἀφοῦ κατὰ τὴν κοινὴν παροιμίαν «τὰ καμώματα τῆς νύκτας τὰ βλέπει ἡ ἡμέρα καὶ γελᾷ».

*

Τέλος πάντων καὶ ὁ ἀνδριάς τοῦ Γλάδστωνος εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἴδῃ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας μεταφερόμενος εἰς τὴν Ἐκθεσιν. Ὅταν θὰ τὸν βλέπῃ ὁ κόσμος βεβαίως θὰ λέγει :

— Εἶνε τὸ μόνον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐκτίθεται ἀδίκως.

*

Διάλογος πρὸ τῶν Ὀλυμπίων :

— Μὰ τίνας πάλιν ἦτο ἡ ἰδέα νὰ γαμίσουν τὸν κόσμον παντίδρως ;

— Τίνας ἄλλου, παρὰ τοῦ κ. Παντιᾶ.

*

Ἄλλος εἰς τὸ αὐτὸ μέρος.

— Σὺ θὰ ἐκθέσης τίποτε ;

— Μάλιστα, τὴν ὑπόληψίν μου ;

*

Προετοιμάζεται καὶ ἡ Βουλὴ διὰ τὰς ἐορτάς. Μετὰ τὸν καθαρισμὸν ἡ αἴθουσα ἐπεστρώθη διὰ νέου τάπητος. Καλὸν καὶ τοῦτο, ἀφοῦ τὰ ζητήματα θὰ τίθενται εἰς τὸ ἐξῆς ἐπὶ τάπητος... καθαροῦ.

*

Ἐν ἱστορικὸν μνημεῖον τῆς πόλεως μας κατηδαφίσθη, χωρὶς νὰ ἐγερθῇ κανὲν παράπονον, ἢ ἐν τῇ πλατεῖᾳ τοῦ Συντάγματος ἐξέδρα. Μανθάνομεν ἡμῶς, ὅτι οἱ ἐπ' αὐτῆς ἐνδόξως ἀθλοφορήσαντες κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη κ. κ. Γεννάδιος, Δούνης κλπ. προετοιμάζουσι σφοδρὰν διαμαρτυρίαν κατὰ τῆς κατεδαφίσεως, καὶ δικαίως, διότι ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν οἱ Βούλγαροι συνταράσσονται καὶ προετοιμάζονται ν' ἀρπάσωσι τὴν Μακεδονίαν, εἶνε προδοσία νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἐν Ἀθήναις ἡ ἱστορικὴ ἐξέδρα, ὅπως ἐκτοξεύσωσιν ἐκεῖθεν τοὺς κεραινοὺς τῶν οἱ ῥήτορες τῶν συλλαλητηρίων.

*

Προκειμένου περὶ φωταγωγήσεως τοῦ Πανεπιστημίου :

— Μὰ εἶνε ἀνάγκη τάχα νὰ βάλουν ἠλεκτρικὸν φῶς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ;

— Διατί ὄχι ;

— Δὲν ἀρκοῦν λοιπὸν τὰ φῶτα τῶν καθηγητῶν του ;

Ἄστος

Η Λ Θ Ε

Ἦλθε ὁ Βασιλεὺς μας... τί χαρά !
μαζὶ καὶ ὁ ἀδελφός του ὁ Δανός,
οἱ Ἕλληνας ἐφώναξαν οὐρρὰ
καὶ ἀντήχησε ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός.

*

Ἦλθε ὁ Βασιλεὺς μας... τί χαρά !...
καὶ οἱ Ἕλληνας ἀρχίσαν τὴν πηλάλα
καὶ ἐκείνου τοῦ Κιερμάλ τοῦ μασκαρᾶ
τοῦ ἔβωσαν δύο φάσκελα μεγάλα.

*

Ἦλθε ὁ Βασιλεὺς μας... τί χαρά !...
ποῦ μίλησε μαζὶ μετὰ τὸν Καλνόκο,
καὶ κάνει τρύπαις μετὰ ἑστὰ νερά
ὁ στόλος τοῦ κυρίου Θεοτόκη.

*

Ἦλθε ὁ Βασιλεὺς μας... τί χαρά !...
ποῦ τὴν Αὐστρία τράβηξε κοντά του,
καὶ ὁ Σουλτάνος τούτῃ τῇ φορᾷ
τὰ ἐχρησίαθη μ' ὅλα τὰ σωστά του.

*

Ἦλθε ὁ Βασιλεὺς μας... τί χαρά !...
ποῦ ἔκαμε μετὰ τοὺς συμμάχους τόκα,
καὶ οἱ Ἕλληνας ἐπήρανε φτερά
καὶ ἐκτύπησαν τὴν δόλχη τῶν τὴν κόκκα.

*

Ἦλθε ὁ Βασιλεὺς μας... τί χαρά !...
Καὶ τώρα εἰς τῆς δάφναις του θὰ γείρη,
καὶ οἱ Ἕλληνας μετὰ στήθη φλογερὰ
μεγάλω ἐτοιμάζουσι πανηγύρι.

*

Ἦλθε ὁ Βασιλεὺς μας... τί χαρά !...
καὶ ὁ γνωστὸς ἐχάση καὶ ὁ σκαρτιάδος,
καὶ ἀπ' ἔξω στέλλουσι λίρα μετὰ οὐρὰ
ὁμογενεῖς μεγάλοι τῆς Ἑλλάδος.

*

Ἦλθε ὁ Βασιλεὺς μας... τί χαρά !...
καὶ ἐμπρὸς του ταπεινῶς γονυπετιῶ,
καὶ ἀπ' τὸ Λαγεῖο κάμποσο παρὰ
μετὰ λύρα Γαραββαρίτη τοῦ ζητιῶ.

*

Λουρτζ

ΤΑ ΤΡΙΑ ΛΕΛΕΚΙΑ

(Παραλλαγή πρώτη)

Τρία λελέκια κάθονται στοῦ Διάκου τὸ ταμποῦρι·
Κ' ἐπέρασ' ἕνας κυνηγός καὶ ἐβάσταγε κουμποῦρι.
Ἐτράβηξε μιὰ κουμπούρι καὶ ἐσκότωσε τὸ ἕνα
Καὶ τ' ἄλλα δύο ἐφύγανε μετὰ μάτια δακρυσιμένα
Κ' ἐπῆγαν καὶ ἐκαθήσανε εἰς τοῦ Φαλέζ τὸ σπίτι
Καὶ ὁ Φαλέζ τὰ ἔστειλε εἰς... τοῦ Δρομοκαίτη.

*

ΤΑ ΔΥΟ ΓΕΛΕΚΙΑ

(Παραλλαγή δευτέρα)

Δύο γελέκια ἤμαστε, τὰ δύο σιδερωμένα
Κ' ἐπέρασ' ἕνας φουκαρᾶς καὶ ἐσούφρωσε τὸ ἕνα.
Ἀνάθεμά σε, φουκαρᾶ, ποῦ σούφρωσε τὸ ἕνα
Καὶ δὲν ἐσούφρωνε κρυφὰ τοῦ κύρ Φαλέζ... τὴν πένα !

Μαῦρος Γάτος